

V I Lenin

De liberala förbunden och socialdemokratin

Vilken betydelse har de intellektuellas ”yrkes”-förbund för proletariatet? Och bör inte vi socialdemokrater inträda i dem för att bekämpa ett fördunklande av arbetarnas klassmedvetande?

De intellektuellas ”yrkes”-förbund och ”Föreningsförbundet” är politiska organisationer. De är faktiskt *liberala* förbund. I stort sett är det förbund, som utgör kärnan av det så kallade konstitutionellt-demokratiska, d. v. s. det borgerligt-liberala partiet. Oss tillfaller nu den synnerligen allvarliga plikten att av alla krafter främja proletariatets partimässiga uppfostran och dess avantgardes sammanslutning i ett verkligt politiskt parti, ett av alla andra partier absolut oberoende, absolut självständigt parti. Vi är därför förpliktade att iakttaga den största försiktighet ifråga om alla steg, som kan bringa förvirring i de klara och bestämda, partiförhållandena. Hela den liberala bourgeoisin uppbygger nu alla sina krafter för att hindra att ett fullt självständigt proletärt klassparti bildas, den strävar att ”förena” och ”samman-smälta” *hela* ”frihets”-rörelsen i demokratismens gemensamma ström för att maskera den *borgerliga* karaktären i denna demokrati.

Om medlemmarna av det socialdemokratiska partiet under sådana förhållanden inträder i de liberala förbunden, så är det ett stort fel; de skulle råka i ett ytterst skevt läge som medlemmar av två olika och fientliga partier. Man kan inte tjäna två herrar. Man kan inte vara medlem av två partier. Med hänsyn till att det inte finns politisk frihet hos oss kan man i självhärskarsystemets skumrask mycket lätt förväxla partierna, och bourgeoisins intressen kräver ett sådant förväxlande. Proletariatets intressen kräver en noggrann och klar skillnad mellan partierna. Och garantier för att de grupper av socialdemokratin, som inträder i de intellektuellas ”yrkes”-förbund, bevarar sin fulla självständighet, att de är medlemmar endast av RSDAP och inte av något annat parti samt avlägger räkenskap för varje steg inför *sin* partiorganisation, garantier – reella och inte bara i ord – kan för närvarande inte ges. I nittionio fall av hundra skulle det inte lyckas för sådana medlemmar att bevara sin självständighet och de skulle bli tvungna att inlåta sig på ”knep”, som vore gagnlösa med hänsyn till resultaten och skadliga för arbetarnas ännu unga självmedvetande som parti.

September 1905

Proletarij nr 18, 13 (26) september 1905